

Svensk utgåva

Meddelanden och upplysningar

femtionionde årgången

21 november 2016

Innehållsförteckning

IV Upplysningar

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER OCH ORGAN

Europeiska unionens domstol

2016/C 428/01	Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i <i>Europeiska unionens officiella tidning</i>	1
---------------	--	---

V Yttranden

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

Domstolen

2016/C 428/02	Mål C-87/16 P: Överklagande ingett den 11 februari 2016 av Kenzo Tsujimoto av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 december 2015 i mål T-528/13, Kenzo mot EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)	2
2016/C 428/03	Mål C-344/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21 juni 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB mot DB Station & Service AG	2
2016/C 428/04	Mål C-417/16 P: Överklagande ingett den 27 juli 2016 av August Storck KG av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 maj 2016 i mål T-806/14, August Storck KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet	3
2016/C 428/05	Mål C-437/16 P: Överklagande ingett den 4 augusti 2016 av Wolf Oil Corp. av den dom som tribunalen (ensamdomare) meddelade den 1 juni 2016 i mål T-34/15 Wolf Oil Corp. mot EUIPO	4
2016/C 428/06	Mål C-447/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 augusti 2016 – Roland Becker mot Hainan Airlines Co. Ltd	5

2016/C 428/07	Mål C-448/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 augusti 2016 – Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan mot Air Nostrum L.A.M. S.A.	5
2016/C 428/08	Mål C-467/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 22 augusti 2016 – Brigitte Schlömp mot Landratsamt Schwäbisch Hall	6
2016/C 428/09	Mål C-470/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 22 augusti 2016 – North East Pylon Pressure Campaing Limited, Maura Sheehy mot An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General	7
2016/C 428/10	Mål C-475/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Protodikeio Rethymnis (Grekland) den 17 augusti 2016 – brottmål mot K	8
2016/C 428/11	Mål C-482/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike) den 7 september 2016 – Georg Stollwitzer mot ÖBB Personenverkehr AG	11
2016/C 428/12	Mål C-484/16: Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Taranto (Italien) den 8 september 2016 – brottmål mot Antonio Semeraro	12
2016/C 428/13	Mål C-487/16 P: Överklagande ingett den 11 september 2016 av Telefónica S.A. av tribunalens dom (andra avdelningen) som meddelades den 28 juni 2016 i mål T-216/13, Telefónica mot kommissionen	12

Tribunalen

2016/C 428/14	Mål T-167/14: Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Søndagsavisen mot kommissionen (Statligt stöd — Stödordning till förmån för produktion och innovation på området för tryckta medier — Beslut att inte göra invändningar — Beslut i vilket stödordningen förklaras vara förenlig med den inre marknaden — De berörda parternas processuella rättigheter — Allvarliga svårigheter föreligger inte — Motiveringsskyldighet)	14
2016/C 428/15	Mål T-350/15: Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Perry Ellis International Group mot EUIPO – CG (p) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke som sannolikt uppfattas som bokstaven ”p” — De äldre EU-varumärkena och nationella figurmärkena P PROTECTIVE och P — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	14
2016/C 428/16	Mål T-461/15: Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Guccio Gucci mot EUIPO– Guess? IP Holder (återgivning av fyra sammankopplade G:n) (EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärke som återger fyra sammankopplade G:n — Det tidigare EU-figurmärket G, det tidigare nationella figurmärket G och det tidigare internationella figurmärket G — Relativt registreringshinder — Avsaknad av känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	15
2016/C 428/17	Mål T-753/15: Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Guccio Gucci mot EUIPO – Guess? IP Holder (Återgivning av fyra sammanflätade G:n) (EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ansökan om registrering av figurmärke föreställande fyra sammanflätade G:n som EU-varumärke — Äldre EU-figurmärke och äldre internationellt figurmärke G — Relativt registreringshinder — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)	16
2016/C 428/18	Mål T-600/15: Tribunalens beslut av den 28 september 2016 – PAN Europe m.fl. mot kommissionen (Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Verksamma ämnet sulfoxaflor — Upptagande i bilagan till verkställighetsförordningen (EU) nr 540/2011 — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avvisning)	16

2016/C 428/19	Mål T-635/16: Talan väckt den 1 september 2016 – IPA mot kommissionen	17
2016/C 428/20	Mål T-653/16: Talan väckt den 19 september 2016 – Malta mot kommissionen	18
2016/C 428/21	Mål T-654/16: Talan väckt den 13 september 2016 – Foshan Lihua Ceramic mot kommissionen . . .	19
2016/C 428/22	Mål T-686/16 P: Överklagande ingett den 23 september 2016 av Daniele Possanzini av det beslut som personaldomstolen meddelade den 18 juli 2016 i mål F-68/16 – Possanzini mot Frontex	19
2016/C 428/23	Mål T-713/16: Talan väckt den 7 oktober 2016 – Fair deal for expats m.fl. mot kommissionen	20

IV

(Upplysningar)

UPPLYSNINGAR FRÅN EUROPEISKA UNIONENS INSTITUTIONER, BYRÅER
OCH ORGAN

EUROPEISKA UNIONENS DOMSTOL

Europeiska unionens domstols senaste offentliggöranden i *Europeiska unionens officiella tidning*
(2016/C 428/01)

Senaste offentliggörandet

EUT C 419, 14.11.2016

Senaste listan över offentliggöranden

EUT C 410, 7.11.2016

EUT C 402, 31.10.2016

EUT C 392, 24.10.2016

EUT C 383, 17.10.2016

EUT C 371, 10.10.2016

EUT C 364, 3.10.2016

Dessa texter är tillgängliga på
EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Yttranden)

DOMSTOLSFÖRFARANDEN

DOMSTOLEN

Överklagande ingett den 11 februari 2016 av Kenzo Tsujimoto av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 2 december 2015 i mål T-528/13, Kenzo mot EUIPO – Tsujimoto (KENZO ESTATE)

(Mål C-87/16 P)

(2016/C 428/02)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Kenzo Tsujimoto (ombud: A. Wenninger-Lenz, M. Ring, W. von der Osten-Sacken, Rechtsanwälte)

Övriga parter i målet: Kenzo, Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Genom beslut av den 21 juli 2016 fann domstolen (tionde avdelningen) att överklagandet skulle avvisas.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 21 juni 2016 – Die Länderbahn GmbH DLB mot DB Station & Service AG

(Mål C-344/16)

(2016/C 428/03)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Die Länderbahn GmbH DLB

Motpart: DB Station & Service AG

Tolkningsfrågor

- 1) Är en nationell bestämmelse, enligt vilken vid en domstol i civilmål en användare av järnvägsinfrastruktur som av en infrastrukturförvaltare åläggs att betala avgift för användningen eller begär återbetalning av den betalda avgiften för användningen kan göra gällande att den avgift som infrastrukturförvaltaren har fastställt inte är skälig, förenlig med direktivets ⁽¹⁾ bestämmelser avseende förvaltningsmässigt oberoende (artikel 4.1, 4.4 och 4.5), avseende principerna för fastställande av avgift (artiklarna 7–12) och avseende regleringsorganets uppgifter (artikel 30)?

- 2) Om den första frågan besvaras jakande: Är en nationell bestämmelse, enligt vilken domstolen har befogenhet och skyldighet att, om den fastställda avgiften inte är skälig, i stället genom domstolsbeslut fastställa den avgift som ska betalas, förenlig med bestämmelserna i direktivet?

(¹) Europaparlamentets och rådets direktiv 2001/14/EG av den 26 februari 2001 om tilldelning av infrastrukturkapacitet, uttag av avgifter för utnyttjande av järnvägsinfrastruktur och utfärdande av säkerhetsintyg (EGT L 75, 2001, s. 29).

Överklagande ingett den 27 juli 2016 av August Storck KG av den dom som tribunalen (första avdelningen) meddelade den 10 maj 2016 i mål T-806/14, August Storck KG mot Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

(Mål C-417/16 P)

(2016/C 428/04)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: August Storck KG (ombud: I. Rohr, och P. Goldenbaum, Rechtsanwältinnen)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO)

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva den dom som tribunalen meddelade den 10 maj 2016 i mål T-806/14,
- ogiltigförklara överklagandenämndens beslut i ärende R0644/2014-5 eller, vid behov, återförvisa målet till tribunalen för avgörande, och
- förplikta EUIPO att bära sina kostnader och ersätta klagandens kostnader vid domstolen, tribunalen och överklagandenämnden.

Grunder och huvudargument

I. Den första överklagandegrunden: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 (¹) – Tillämpning av fel kriterier

1. Tribunalen kräver felaktigt att varumärket är så särskiljande att det "i betydande mån avviker från normen eller från vad som är sedvanligt i den aktuella branschen". Tribunalen tillämpar testet för tredimensionella varumärken, vilket består i utseendet på själva varan utan något ord eller grafiskt inslag. Testet är mer restriktivt än testet för normala varumärken. Detta mer restriktiva test borde inte ha tillämpats, eftersom det sökta varumärket är ett tvådimensionellt varumärke som innehåller ett grafiskt inslag. Tillämpningen av det mer restriktiva testet strider mot fast rättspraxis.
2. Tribunalen gör fel när den grundar sina slutsatser på domen Storck mot harmoniseringsbyrån, C-25/05 P, EU:C:2006:422. Det målet är inte alls jämförbart med förevarande mål, eftersom det gällde en (förpackad) vara utan något grafiskt inslag och/eller ord.
3. Tillämpningen av mer restriktiva regler än de som gäller för ord- och figurmärken är inte heller motiverad, eftersom det sökta varumärkets räckvidd till och med är snävare än den skulle vara för en registrering som endast omfattade det grafiska inslaget. Tribunalen har genom att tillämpa mer restriktiva regler åsidosatt artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009, i vilken det föreskrivs att det (endast) är varumärken som saknar särskiljningsförmåga som inte får registreras.

II. Den andra överklagandegrunden: Åsidosättande av artikel 7.1 b i förordning nr 207/2009 – Underlåtenhet att tillämpa specialitetsprincipen

4. Tribunalen kvalificerade de aktuella varorna alldeles för vitt, såsom billiga, gängse konsumentvaror, vars inköp inte föregås av någon längre tids övervägande. Detta innebar att tribunalen drog den felaktiga slutsatsen att omsättningskretsen fäster liten uppmärksamhet vid i synnerhet förpackningens särdrag.
5. Tribunalen borde i stället ha bedömt, eftersom det rör sig om mycket speciella varor (såsom godsaker, choklad, chokladvaror, bakverk och glass), vilken uppmärksamhetsnivå konsumenterna skulle ha och vilken roll den mycket specifika förpackning som täcktes av det sökta varumärket skulle ha i detta avseende. Tribunalen förbisåg den mycket typiska situation som råder vid köp av dessa varor.
6. Genom att inte beakta de aktuella varornas särdrag har tribunalen underlåtit att tillämpa specialitetsprincipen. Om tribunalen hade agerat korrekt skulle den ha beaktat att de som konsumerar de aktuella varorna är vana vid att fästa stor uppmärksamhet vid förpackningens färger, form och design. De som konsumerar de aktuella varorna har inga svårigheter med att fastställa varornas ursprung endast på grundval av kombinationen av det sökta varumärkets linjer, färger och former.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om EU-varumärken (EUT L 78, 2009, s. 1).

**Överklagande ingett den 4 augusti 2016 av Wolf Oil Corp. av den dom som tribunalen
(ensamdomare) meddelade den 1 juni 2016 i mål T-34/15 Wolf Oil Corp. mot EUIPO**

(Mål C-437/16 P)

(2016/C 428/05)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Klagande: Wolf Oil Corp. (ombud: P. Maeyaert, J. Muyldermans, advocaten)

Övrig part i målet: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet

Klagandens yrkanden

Klaganden yrkar att domstolen ska

- upphäva tribunalens dom av den 1 juni 2016 i mål T-34/15,
- förplikta EUIPO och intervenienten i första instans att bära sina rättegångskostnader och ersätta de kostnader som uppkommit för Wolf Oil.

Grunder och huvudargument

Klaganden (Wolf Oil) har i överklagande yrkat att domstolen ska upphäva tribunalens dom av den 1 juni 2016 i mål T-34/15 (överklagat mål), genom vilken tribunalen ogillade den talan som väckts av Wolf Oil mot det beslut som meddelats av femte överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO) den 31 oktober 2014 (ärende R 1596/2013-5). Överklagandet innehåller två grunder.

I den första grunden har Wolf Oil kritiserat den överklagade domen för att innehålla en otillräcklig motivering och en missuppfattning av bevisningen, på grund av att domen inte innehöll något svar på ett antal argument och motsägelser som anförts av Wolf Oil till stöd för grunden att EUIPO hade gjort en felaktig tillämpning av risken för förväxling (artikel 8. 1 b) i förordning (EG) om gemenskapsvarumärken⁽¹⁾ (i nyligen ändrad lydelsen enligt förordning nr 2015/2424⁽²⁾) (förordningen om gemenskapsvarumärken).

I den andra grunden har Wolf Oil gjort gällande att den överklagade domen innehåller ett åsidosättande av artikel 8.1 b i förordningen om gemenskapsvarumärken, genom en felaktig tillämpning av principen om risken för förväxling. Denna grund är uppdelad i tre delar. I de första två delarna av denna grund görs gällande en felaktig tolkning av regeln, som fastställts i fast rättspraxis från tribunalen och domstolen, att den konceptuella skillnaden mellan de två varumärkena kan i viss utsträckning uppväga den visuella och fonetiska likheten mellan dem. I den tredje delen av den andra grunden kritiserar bedömningen i den överklagade domen på så sätt att i samband med helhetsbedömningen av risken för förväxling, underlät tribunalen att beakta det faktiska bruket av varumärket på marknaden.

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 207/2009 av den 26 februari 2009 om gemenskapsvarumärken (EUT L 78, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) 2015/2424 av den 16 december 2015 om ändring av rådets förordning (EG) nr 207/2009 om gemenskapsvarumärken och av kommissionens förordning (EG) nr 2868/95 om genomförande av rådets förordning (EG) nr 40/94 om gemenskapsvarumärke samt om upphävande av kommissionens förordning (EG) nr 2869/95 om de avgifter som skall betalas till Byrån för harmonisering inom den inre marknaden (varumärken, mönster och modeller) (EUT L 341, s. 21).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 augusti 2016 –
Roland Becker mot Hainan Airlines Co. Ltd**

(Mål C-447/16)

(2016/C 428/06)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Roland Becker

Motpart: Hainan Airlines Co. Ltd

Tolkningsfrågor

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, även avgångsorten för den första delsträckan anses vara uppfyllelseort enligt artikel 5.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 44/2001 ⁽¹⁾, när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 ⁽²⁾ grundar sig på en störning som uppkom under den andra delsträckan och kravet är riktat mot avtalsparten i transportavtalet som endast utförde den andra men inte den första flygningen?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004 av den 11 februari 2004 om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 (EUT L 46, 2004, s. 1).

**Begäran om förhandsavgörande framställd av Bundesgerichtshof (Tyskland) den 11 augusti 2016 –
Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan mot Air Nostrum L.
A.M. S.A.**

(Mål C-448/16)

(2016/C 428/07)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Bundesgerichtshof

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Mohamed Barkan, Souad Asbai, Assia Barkan, Zakaria Barkan, Nousaiba Barkan

Motpart: Air Nostrum L.A.M. S.A.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 5.1 a i rådets förordning (EG) nr 44/2001⁽¹⁾ av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område tolkas så, att begreppet "talan avser avtal" även omfattar ett krav på kompensation enligt artikel 7 i Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 261/2004⁽²⁾ om fastställande av gemensamma regler om kompensation och assistans till passagerare vid nekad ombordstigning och inställda eller kraftigt försenade flygningar och om upphävande av förordning (EEG) nr 295/91 som riktas mot det lufttrafikföretag som utför flygningen men som inte är den berörda passagerarens avtalspart?
- 2) I den mån artikel 5.1 i förordning nr 44/2001 är tillämplig:

Ska, vid persontransport inom ramen för en flygförbindelse som består av två flygningar utan nämnvärt uppehåll vid mellanlandningen, även passagerarens slutliga bestämmelseort anses vara uppfyllelseort enligt artikel 5.1 b andra strecksatsen i förordning (EG) nr 44/2001, när ett krav på kompensation enligt artikel 7 i förordning (EG) nr 261/2004 grundar sig på en störning som uppkom under den första delsträckan och kravet är riktat mot det lufttrafikföretag som utförde flygningen, vilket dock inte är part i transportavtalet?

⁽¹⁾ Rådets förordning (EG) nr 44/2001 av den 22 december 2000 om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EGT L 12, 2001, s. 1).

⁽²⁾ EUT L 46, 2004, s. 1.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Amtsgerichts Stuttgart (Tyskland) den 22 augusti 2016 – Brigitte Schlömp mot Landratsamt Schwäbisch Hall

(Mål C-467/16)

(2016/C 428/08)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Amtsgericht Stuttgart

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: Brigitte Schlömp

Motpart: Landratsamt Schwäbisch Hall

Tolkningsfrågor

Omfattas en medlande myndighet enligt schweizisk lagstiftning även av begreppet "domstol" i artiklarna 27 och 30 i Luganokonventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område⁽¹⁾?

⁽¹⁾ Rådets beslut 2009/430/EG av den 27 november 2008 om ingående av konventionen om domstols behörighet och om erkännande och verkställighet av domar på privaträttens område (EUT L 147, s. 1)

Begäran om förhandsavgörande framställd av High Court (Irland) den 22 augusti 2016 – North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy mot An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

(Mål C-470/16)

(2016/C 428/09)

Rättegångsspråk: engelska

Hänskjutande domstol

High Court (Irland)

Parter i målet vid den nationella domstolen

Sökande: North East Pylon Pressure Campaigning Limited, Maura Sheehy

Motparter: An Bord Pleanála, The Minister for Communications Energy and Natural Resources, Ireland, Attorney General

Tolkningsfrågor

- i) När den nationella lagstiftaren inte uttryckligen och slutgiltigt har angett i vilket skede av processen ett beslut kan angripas och denna fråga ska avgöras från fall till fall av domstol i enlighet med *common law*, kan rätten enligt artikel 11.4 i direktiv 2011/92/EU ⁽¹⁾ till ett förfarande som inte är "oöverkomligt kostsam[t]" då åberopas i ett förfarande vid en nationell domstol vid vilket avgörs huruvida en enskild ansökan om prövning ingetts i rätt skede?
- ii) Gäller kravet att ett förfarande inte får vara "oöverkomligt kostsam[t]" enligt artikel 11.4 i direktiv 2011/92/EU för alla delar av ett rättsligt förfarande genom vilket en prövning av lagligheten (enligt nationell rätt eller enligt unionsrätten) av ett beslut, en handling eller en underlåtenhet som omfattas av direktivets bestämmelser om allmänhetens deltagande begärs, eller endast för den unionsrättsliga aspekten av denna ansökan om prövning (eller, mer specifikt, endast för de delar av prövningen som avser direktivets bestämmelser om allmänhetens deltagande)?
- iii) Omfattar formuleringen "ett beslut, en handling eller en underlåtenhet" i artikel 11.1 i direktiv 2011/92/EU förvaltningsbeslut som utfärdas medan behandlingen av en ansökan om tillståndsgivning pågår, oberoende av om sådana förvaltningsbeslut oåterkalleligt och slutgiltigt avgör parternas lagliga rättigheter?
- iv) Ska en nationell domstol, för att säkerställa effektivt rättsligt skydd på de områden som omfattas av EU:s miljölagstiftning, tolka den nationella rätten så, att den i möjligaste mån överensstämmer med de mål som anges i artikel 9.3 i FN/ECE:s konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, utfärdad i Århus den 25 juni 1998, a) i ett förfarande för prövning av giltigheten av tillståndsförfarande rörande ett projekt av allmänt intresse som har utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning nr 347/2013 ⁽²⁾ av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och/eller b) i ett förfarande för prövning av giltigheten av tillståndsförfarande där projektet berör ett område i EU som har utsetts i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter?
- v) Om svaret på fråga iv a och eller b är jakande, innebär villkoret att sökandena ska "uppfyll[a] eventuella kriterier i nationell rätt" att konventionen inte kan anses ha direkt effekt under omständigheter då sökandena har uppfyllt samtliga kriterier enligt nationell rätt och/eller helt klart har rätt att göra sin ansökan a) i ett förfarande för prövning av giltigheten av ett tillståndsförfarande rörande ett projekt av allmänt intresse som har utsetts i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och/eller b) i ett förfarande för prövning av giltigheten av ett tillståndsförfarande där projektet berör ett område i EU som har utsetts i enlighet med rådets direktiv 92/43/EEG av den 21 maj 1992 om bevarande av livsmiljöer samt vilda djur och växter?

- vi) Får en medlemsstat i sin lagstiftning föreskriva undantag från regeln att miljörättsliga förfaranden inte får vara oöverkomligt kostsamma när inget sådant undantag anges i direktiv 2011/92/EU eller i FN/ECE:s konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, utfärdad i Århus den 25 juni 1998, och
- vii) I synnerhet, är det förenligt med FN/ECE:s konvention om tillgång till information, allmänhetens deltagande i beslutsprocesser och tillgång till rättslig prövning i miljöfrågor, utfärdad i Århus den 25 juni 1998 att i nationell rätt uppställa ett krav på att det ska finnas ett orsakssamband mellan den olagliga handlingen eller det olagliga beslutet och skadan på miljön som ett villkor för tillämpning av nationell rätt som verkställer artikel 9.4 i konventionen för att säkerställa att miljörättsliga förfaranden inte blir oöverkomligt kostsamma?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2011/92/EU av den 13 december 2011 om bedömning av inverkan på miljön av vissa offentliga och privata projekt (EUT L 26, 2011, s. 1).

⁽²⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EU) nr 347/2013 av den 17 april 2013 om riktlinjer för transeuropeiska energiinfrastrukturer och om upphävande av beslut nr 1364/2006/EG och om ändring av förordningarna (EG) nr 713/2009, (EG) nr 714/2009 och (EG) nr 715/2009 (EUT L 115, 2013, s. 39).

Begäran om förhandsavgörande framställd av Protodikeio Rethymnis (Grekland) den 17 augusti 2016 – brottmål mot K

(Mål C-475/16)

(2016/C 428/10)

Rättegångsspråk: grekiska

Hänskjutande domstol

Protodikeio Rethymnis (Monomeles Plimmeleiodikeio Rethymnis) (Brottmålsdomstolen i första instans (ensamdomare) i Rethymnon, Grekland)

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

K.

Tolkningsfrågor

- 1) Ska artikel 19 FEU och artiklarna 263 FEUF, 266 FEUF och 267 FEUF samt principen om lojalt samarbete (artikel 4.3 FEU), enligt vilka medlemsstaterna och deras behöriga myndigheter är skyldiga att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att avhjälpa ett åsidosättande av unionsrätten och för att efterkomma domar från Europeiska unionens domstol, särskilt när det är fråga om giltigheten av akter som har antagits av unionens organ och som är allmängiltiga (*erga omnes*), anses ålägga medlemsstaterna att på motsvarande sätt upphäva eller ändra en lagstiftningsakt varigenom ett direktiv har införlivats, vilket senare har ogiltigförklarats av EU-domstolen på grund av att det strider mot (åsidosätter) bestämmelserna i fördragen eller i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna, för att säkerställa att EU-domstolens dom följs och på så sätt avhjälpa åsidosättandet av fördragen eller stadgan och förhindra nya åsidosättanden i framtiden?
- 2) Med hänvisning till den föregående frågan, kan artikel 266 FEUF (f.d. artikel 233 FEG) tolkas på så sätt att begreppet "organ eller byrå" (i vid mening eller analogt) även omfattar den medlemsstat som har införlivat ett direktiv med sin egen rättsordning, vilket senare har ogiltigförklarats på grund av att det strider mot fördragen eller stadgan, eller kan artikel 260.1 FEUF tillämpas analogt i ett sådant fall?
- 3) För det fall de ovannämnda frågorna i huvudsak ska besvaras jakande, och om det således föreligger en skyldighet för medlemsstaterna att vidta alla lämpliga åtgärder, både allmänna och särskilda, för att avhjälpa åsidosättandet av unionens primärrätt genom att på motsvarande sätt upphäva eller ändra den lagstiftningsakt varigenom ett direktiv har införlivats, vilket senare har ogiltigförklarats av EU-domstolen på grund av att det strider mot stadgan eller fördragen, omfattar då denna skyldighet även de nationella domstolarna, i den meningen att de är skyldiga att inte tillämpa den lagstiftningsakt varigenom det ogiltigförklarade direktivet – i förevarande fall direktiv 2006/24/EG ⁽¹⁾ – införlivades (åtminstone i den del) som strider mot stadgan eller fördragen, och att följaktligen inte beakta den bevisning som erhållits på grundval av sådana akter (direktivet och den nationella rättsakten om införlivande)?

- 4) Ska den nationella lagstiftning varigenom direktiv 2006/24 har införlivats, vilket direktiv har ogiltigförklarats av EU-domstolen i dom av den 8 april 2014, Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12 och C-594/12) ⁽²⁾, på grund av att det strider mot stadgan, anses omfattas av tillämpningsområdet för unionsrätten, såsom krävs enligt artikel 51.1 i stadgan, enbart på grund av att direktiv 2006/24 har införlivats genom denna lagstiftning, oberoende av att EU-domstolen senare ogiltigförklarade direktivet?
- 5) Med hänsyn till att direktiv 2006/24, vilket senare ogiltigförklarades av EU-domstolen, antogs i syfte att på europeisk nivå genomföra ett harmoniserat regelverk enligt artikel 15.1 i direktiv 2002/58/EG för lagring av uppgifter hos leverantörer av kommunikationstjänster för att förebygga, utreda, avslöja och åtala brott, så att det inte föreligger några hinder för den inre marknaden för elektronisk kommunikation, ska då den nationella lagstiftning varigenom direktiv 2006/24 har införlivats anses ingå i ramen för artikel 15.1 i direktiv 2002/58, så att den omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, såsom krävs enligt artikel 51.1 i stadgan?
- 6) Med hänsyn till att en eventuell fällande brottmålsdom mot en medborgare i en medlemsstat i unionen, såsom i förevarande mål, oundvikligen kommer att medföra inskränkningar i utövandet av den rätt till fri rörlighet som medborgaren har enligt unionsrätten, även då inskränkningarna i princip är befogade, ska det enbart på grundval av detta anses att de aktuella straffrättsliga förfarandena sammantaget omfattas av unionsrättens tillämpningsområde, såsom krävs enligt artikel 51.1 i stadgan?

Om svaret på de föregående frågorna i huvudsak är att stadgan är tillämplig, i enlighet med artikel 51.1 i stadgan, önskas svar på följande frågor:

- 7) Är det förenligt med artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan att lagrade uppgifter enligt direktiv 2006/24 och/eller artikel 15.1 i direktiv 2002/58 är tillgängliga och kan användas av polisen under en brottsutredning, i brådskande fall och särskilt då någon grips på bar gärning, utan föregående tillstånd från en domstol (eller en oberoende myndighet) som beviljats i enlighet med på förhand fastställda materiella och formella krav?
- 8) Ska det enligt artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan, under en brottsutredning av polisen eller andra myndigheter som inte är renodlade domstolar, vilka begär att få tillgång till lagrade uppgifter enligt direktiv 2006/24 och/eller artikel 15.1 i direktiv 2002/58 och använda dessa uppgifter, i synnerhet när utredningen inte har till syfte att förebygga, utreda och åtala särskilt fastställda brott, som den nationella lagstiftaren har betecknat som allvarliga, anses att ett eventuellt samtycke av den person som uppgifterna avser medför att det inte är nödvändigt att inhämta ett föregående tillstånd från en domstol (eller en oberoende myndighet) för att få tillgång till dessa uppgifter och använda dessa, vilket beviljats i enlighet med på förhand fastställda materiella och formella krav, särskilt med beaktande av att de begärda uppgifterna oundvikligen även innehåller uppgifter om tredje man (till exempel den uppringande parten/den uppringda parten)?
- 9) Ska enbart åklagarmyndighetens samtycke till att tillgång ges, under en brottsutredning, till lagrade uppgifter enligt direktiv 2006/24 och/eller artikel 15.1 i direktiv 2002/58 och till att dessa uppgifter används anses vara förenligt med artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan, när det saknas ett föregående tillstånd från en domstol (eller en oberoende myndighet) som beviljats i enlighet med på förhand fastställda materiella och formella krav, i synnerhet när utredningen inte har till syfte att förebygga, utreda och åtala särskilt fastställda brott som den nationella lagstiftaren har betecknat som allvarliga?
- 10) Mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 8 april 2014, Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12 och C-594/12, EU:C:2014:238, punkterna 60 och 61), och uttrycket "allvarliga brott" i artikel 1.1 i direktiv 2006/24, utgör nämnda uttryck ett självständigt begrepp i unionsrätten och, om så är fallet, vilket är det materiella innehållet i detta begrepp, på grundval av vilket ett bestämt brott kan anses vara tillräckligt allvarligt för att motivera att tillgång ges till lagrade uppgifter enligt direktiv 2006/24 och att dessa uppgifter används?
- 11) Mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 8 april 2014, Digital Rights Ireland Ltd (C-293/12 och C-594/12, EU:C:2014:238, punkterna 60 och 61), och oberoende av huruvida uttrycket "allvarliga brott" i artikel 1.1 i direktiv 2006/24 utgör ett självständigt begrepp, ska artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan anses beskriva allmänna kriterier på grundval av vilket ett bestämt brott ska anses vara tillräckligt allvarligt för att motivera att tillgång ges till lagrade uppgifter enligt direktiv 2006/24 och/eller artikel 15.1 i direktiv 2002/58 och att dessa uppgifter används och, om så är fallet, vilka är dessa kriterier?

- 12) För det fall den föregående frågan i huvudsak ska besvaras jakande, består en sådan proportionalitetsprövning slutligen av en bedömning av det utredda brottets art a) enbart av EU-domstolen eller b) av den nationella domstolen, på grundval av de allmänna kriterier som har fastställts av EU-domstolen?
- 13) Mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 8 april 2014, *Digital Rights Ireland Ltd* (C-293/12 och C-594/12, EU:C:2014:238, punkterna 58–68 och domslutet), är det förenligt med artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan att tillgång ges till lagrade uppgifter och att dessa uppgifter används i samband med ett straffrättsligt förfarande på grundval av en allmän ordning för lagring av uppgifter som inrättats enligt direktiv 2006/24 och/eller artikel 15.1 i direktiv 2002/58, vilken ordning uppfyller villkoren i punkterna 60, 61, 62, 67 och 68 i nämnda dom, men inte villkoren i punkterna 58, 59, 63 och 64 i samma dom?

[det vill säga en ordning för lagring som dels kräver föregående tillstånd från en domstol i enlighet med på förhand fastställda materiella och processuella krav, i synnerhet för att förebygga, utreda och åtala brott som på ett exakt sätt har fastställts och förtecknats av den nationella lagstiftaren, vilken har betecknat dessa brott som allvarliga, och som säkerställer ett effektivt skydd för lagrade uppgifter mot risken för missbruk och mot otillåten tillgång eller användning (se punkterna 60, 61, 62, 67 och 68 i nämnda dom), dels tillåter lagring av uppgifter a) utan åtskillnad för alla personer som använder elektroniska kommunikationstjänster, utan att det i fråga om dessa personer (tilltalade eller misstänkta) föreligger någon omständighet som tyder på att det finns ett samband, om än avlägset, mellan dessa personer och ett allvarligt brott, innan den händelse inträffar avseende vilken det begärs information från leverantörer av kommunikationstjänster, b) utan att de begärda uppgifterna, innan den händelse som utredningen avser har inträffat, måste avse i) en viss tidsperiod och/eller ett visst geografiskt område och/eller en viss krets av personer som på något sätt kan vara inblandade i ett allvarligt brott, eller ii) avse personer beträffande vilka lagringen av uppgifter av andra skäl skulle kunna bidra till förebyggande, utredning eller åtal av allvarliga brott, c) för en tidsperiod (12 månader i det aktuella fallet) som ska fastställas utan att det görs någon åtskillnad mellan de kategorier av uppgifter som anges i artikel 5 i det aktuella direktivet på grundval av deras eventuella nytta för det mål som eftersträvas eller utifrån de personer som berörs (se punkterna 58, 59, 63 och 64 i den ovannämnda domen)]

- 14) Om svaret på den föregående frågan i huvudsak är att tillgången till sådana uppgifter och användningen av dessa inte är förenliga med artiklarna 7, 8 och 52.1 i stadgan, ska då den nationella domstolen inte tillämpa den nationella rättsakten om införlivande av direktiv 2006/24, vilket har ogiltigförklarats av EU-domstolen, eller den rättsakt som grundar sig på artikel 15.1 i direktiv 2002/58, på grund av att denna rättsakt strider mot stadgan, och således inte beakta de uppgifter som lagrats och inhämtats på grundval av dessa rättsakter?
- 15) Mot bakgrund av direktiv 2006/24, i synnerhet skäl 6 i direktivet, enligt vilket "[s]killnader i rättsliga ... bestämmelser i medlemsstaterna avseende lagring av trafikuppgifter i syfte att förebygga, utreda, avslöja och åtala brott utgör hinder för den inre marknaden", det angivna syftet i artikel 1.1 i direktivet, som är att "harmonisera medlemsstaternas bestämmelser", och de övriga skälen, särskilt [skälen 3, 4, 5, 11 och 21], och även mot bakgrund av EU-domstolens dom av den 10 februari 2009, *Irland/parlamentet och rådet* (C-301/06, EU:C:2009:68, punkterna 70–72), utgör det ett hinder mot upprättandet av den inre marknaden och dess funktion att låta den lag varigenom direktiv 2006/24 införlivades med den nationella rättsordningen fortsätta att gälla, trots att nämnda direktiv ogiltigförklarades av EU-domstolen, då ingen nyare bestämmelse i unionsrätten ännu har trätt i kraft?
- 16) Utgör det i synnerhet ett hinder mot upprättandet av den inre marknaden och dess funktion att låta den lag varigenom direktiv 2006/24 införlivades med den nationella rättsordningen, trots att nämnda direktiv ogiltigförklarades av EU-domstolen, eller den nationella lag som avses i artikel 15.1 i direktiv 2002/58 fortsätta att gälla på grund av följande omständigheter, kumulativt eller alternativt:

I den aktuella nationella lagstiftningen fastställs objektiva kriterier och materiella villkor på grundval av vilka de behöriga nationella myndigheterna kan få tillgång till bland annat lagrade trafik- och lokaliseringssuppgifter och därefter använda dessa, för att förebygga, utreda, avslöja och åtala brott, men dessa kriterier och villkor syftar på en viss förteckning över olaglig verksamhet som den nationella lagstiftaren har upprättat inom ramen för sitt utrymme för skönsmässig bedömning och utan någon harmonisering på unionsnivå,

i den aktuella nationella lagstiftningen om uppgiftsskydd och datasäkerhet i fråga om lagrade uppgifter fastställs tekniska krav och villkor, men dessa villkor och krav har inte harmoniserats på unionsnivå?

- 17) För det fall åtminstone en av de ovannämnda frågorna ska besvaras jakande, ska då den nationella domstolen, enligt unionsrätten, inte tillämpa den nationella rättsakten om införlivande av direktiv 2006/24, vilket har ogiltigförklarats av EU-domstolen, på grund av att denna rättsakt strider mot upprättandet av den inre marknaden och dess funktion, och följaktligen inte beakta de lagrade uppgifter som den har kunnat få tillgång till på grundval av direktiv 2006/24 eller den nationella lagstiftning som har antagits med tillämpning av artikel 15.1 i direktiv 2002/58?

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2006/24/EG av den 15 mars 2006 om lagring av uppgifter som genererats eller behandlats i samband med tillhandahållande av allmänt tillgängliga elektroniska kommunikationstjänster eller allmänna kommunikationsnät och om ändring av direktiv 2002/58/EG (EUT L 105, 2006, s. 54)

⁽²⁾ EU:C:2014:238

Begäran om förhandsavgörande framställd av Oberlandesgericht Innsbruck (Österrike) den 7 september 2016 – Georg Stollwitzer mot ÖBB Personenverkehr AG

(Mål C-482/16)

(2016/C 428/11)

Rättegångsspråk: tyska

Hänskjutande domstol

Oberlandesgericht Innsbruck

Parter i målet vid den nationella domstolen

Klagande: Georg Stollwitzer

Motpart: ÖBB Personenverkehr AG

Tolkningsfrågor

1. Ska unionsrätten, såsom den för närvarande ser ut, i synnerhet den allmänna unionsrättsliga principen om likabehandling, det unionsrättsliga förbudet mot åldersdiskriminering i den mening som avses i artikel 6.3 FEU och artikel 21 i stadgan om de grundläggande rättigheterna, diskrimineringsförbudet enligt principen om fri rörlighet för arbetstagare enligt artikel 45 FEUF och rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling ⁽¹⁾ tolkas på så sätt att den utgör hinder för nationella bestämmelser som de i målet vid den nationella domstolen, som för att åtgärda åldersdiskriminering som EU-domstolen fastställde i domen Gotthard Starjakob ⁽²⁾ (C-417/13, EU:C:2015:38) (nämligen vägran att för ÖBB-anställda beakta anställningstid som fullgjorts före 18 års ålder) visserligen för en liten andel av de ÖBB-anställda som diskriminerades av de gamla bestämmelserna innebär att anställningstid före 18 års ålder beaktas (emellertid endast sådan som faktiskt har fullgjorts hos ÖBB och hos jämförbara offentliga järnvägsinfrastruktur- och/eller järnvägstrafikbolag i EU, i EEG och i länder som är anslutna till unionen genom associationsavtal och/eller avtal om fri rörlighet), men för en övervägande andel av de ursprungligen diskriminerade ÖBB-anställda innebär att all annan anställningstid som fullgjorts före 18 års ålder inte beaktas, och i detta avseende särskilt lämnar sådan anställningstid som gör att de berörda ÖBB-anställda blir bättre på att utföra sina uppgifter, som till exempel anställningstid hos privata och andra offentliga trafikoperatörer och/eller infrastrukturoperatörer, som tillverkar, säljer eller underhåller sådan infrastruktur som arbetsgivaren använder (rullande materiel, järnvägsbyggnation, ledningsbyggnation, elektriska och elektroniska anläggningar, ställverk, stationskonstruktion och dylikt), eller företag som är jämförbara med dessa utan beaktande, och därmed faktiskt för den tydligt övervägande andelen av de berörda ÖBB-anställda som omfattas av de gamla diskriminerande bestämmelserna föreskriver en särbehandling på grund av ålder?

2. Innebär en medlemsstats agerande, vilken till 100 procent äger ett järnvägstransportföretag och de facto är arbetsgivare till de anställda i detta företag, om medlemsstaten på grundval av rent ekonomiska överväganden genom retroaktivt verkande lagändringar under åren 2011 och 2015 försöker undanröja de unionsrättsligt grundade anspråk på retroaktiv löneutbetalning som dessa anställda har på grund av åldersdiskriminering som EU-domstolen i flera avgöranden (David Hütter, C-88/08, EU:C:2009:381, Siegfried Pohl, C-429/12, EU:C:2014:12, Gotthard Starjakob, C-417/13, EU:C:2015:38) har fastställt och som även erkändes i flera nationella domstolsavgöranden, bland annat i ett som Oberster Gerichtshof meddelade (8 ObA 11/15y), att de förutsättningar som EU-domstolen har ställt upp i sin praxis för att en medlemsstat ska åläggas ansvar enligt unionsrätten, särskilt villkoret om en tillräckligt klar överträdelse av unionsrätten, till exempel genom den tolkning av artikel 2.1 i förening med artikel 1 i direktiv 2000/78/EG som EU-domstolen har fastställt i flera domar (David Hütter, Siegfried Pohl, Gotthard Starjakob) är uppfyllda?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2000/78/EG av den 27 november 2000 om inrättande av en allmän ram för likabehandling (EGT L 303, s. 16).

⁽²⁾ Dom C-417/13, ECLI:EU:C:2015:38.

Begäran om förhandsavgörande framställd av Giudice di pace di Taranto (Italien) den 8 september 2016 – brottmål mot Antonio Semeraro

(Mål C-484/16)

(2016/C 428/12)

Rättegångsspråk: italienska

Hänskjutande domstol

Giudice di pace di Taranto

Part i brottmålet vid den nationella domstolen

Antonio Semeraro

Tolkningsfrågor

Utgör Europaparlamentets och rådets direktiv 2012/29/EU av den 25 oktober 2012 om fastställande av miniminormer för brottsoffers rättigheter och för stöd till och skydd av dem samt om ersättande av rådets rambeslut 2001/220/RIF ⁽¹⁾, som införlivats med italiensk rätt genom lagstiftningsdecret nr 212 av den 15 december 2015 (decreto legislativo 15 dicembre 2015, n. 212) (*Gazzetta Ufficiale*, allmänna serien nr 3 av den 5 januari 2016), och då särskilt skälen 9, 66 och 67 samt artikel 2.1 a däri hinder mot avkriminalisering av den gärning som anges i artikel 594 i strafflagen (codice penale) till vilken hänvisas i artikel 7 och följande artiklar i lagstiftningsdecret nr 7 av den 15 januari 2016, mot bakgrund av artikel 83 FEUF och artiklarna 2 och 3 i den italienska konstitutionen samt artiklarna 49, 51 53 och 54 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna?

⁽¹⁾ EUT L, 315, 2012, s. 57.

Överklagande ingett den 11 september 2016 av Telefónica S.A. av tribunalens dom (andra avdelningen) som meddelades den 28 juni 2016 i mål T-216/13, Telefónica mot kommissionen

(Mål C-487/16 P)

(2016/C 428/13)

Rättegångsspråk: spanska

Parter

Klagande: Telefónica S.A. (ombud: J. Folguera Crespo och P. Vidal Martínez, abogados)

Motpart: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Klaganden har yrkat att domstolen ska

- i första hand upphäva domen, och därmed även beslutet,⁽¹⁾ av de skäl som anges genom den andra rättsliga grunden genom vilken det hävdas att Telefónicas beteende inte utgjorde någon begränsning genom syfte.
- i andra hand upphäva domen av de skäl som anges genom den första rättsliga grunden och återförvisa målet till tribunalen för upptagande till prövning av den vittnesbevisning som nekats och avgörande av saken avseende Telefónicas talan om ogiltigförklaring vid tribunalen, med beaktande av resultatet av bevisprövningen,
- i tredje hand, och genom de skäl som anges i den tredje rättsliga grunden,
 - upphäva punkt 1 i domslutet,
 - slå fast att Telefónicas beteende har varit mindre allvarligt och att det finns sådana förmildrande omständigheter som anförs genom den tredje rättsliga grunden i denna skrivelse, och
 - fastställa den procentsats med vilken bötesbeloppet ska sättas ned med beaktande av att nämnda beteende varit mindre allvarligt samt de förmildrande omständigheter som anförs, enligt nämnda rättsliga grund,
- förplikta kommissionen att ersätta de rättegångskostnader som uppkommit för Telefónica såväl i förfarandet i första instans som i förevarande förfarande vid domstolen, och
- tillåta att denna skrivelse är något längre än vad som rekommenderas i domstolens praktiska anvisningar, med hänsyn till målets ekonomiska betydelse för klaganden och till att de anförda argumenten är av komplex natur.

Grunder och huvudargument

I första hand gör klaganden gällande följande:

1. Åsidosättande av artiklarna 47 och 48.2 i Europeiska unionens stadga över de grundläggande rättigheterna och artikel 68 i tribunalens rättegångsregler, på grund av att den åberopade vittnesbevisningen nekats. Den omständigheten att tribunalen inte tillät den åberopade vittnesbevisningen försatte Telefónica i en situation utan försvar, eftersom ett bevismedel som är grundläggande och avgörande för riktig kännedom om omständigheterna i målet nekats. Tribunalens tillvägagångssätt föranleder klaganden att framställa följande fyra invändningar: i) en invändning om en teleologisk motsägelse; ii) en invändning om en oproportionerlig bevisbörda, iii) en invändning om föregripande av resultatet av vittnesbevisningen och iv) en invändning om en rubbad jämvikt.
2. Överträdelse av artikel 101 FEUF till följd av en felaktig tillämpning av rättspraxis om begränsningar genom syfte och av principerna om motivering och om oskuldspresumtion.

I andra hand gör klaganden gällande följande:

3. Felaktig bedömning i frågan huruvida överträdelsen varit mindre allvarlig och i frågan huruvida det fanns förmildrande omständigheter med avseende på Telefónicas beteende. – Telefónica anser att tribunalen i sin bedömning bortsåg från att det fanns ytterligare omständigheter av vilka det framkom att beteendet varit mindre allvarligt och som skulle ha lett till en nedsättning av böterna utöver den som kommissionen redan hade tillämpat.

⁽¹⁾ Kommissionens beslut C (2013) 306 final av den 23 januari 2013 om ett förfarande enligt artikel 101 FEUF (ärende COMP/39.839 – Telefónica/Portugal Telecom).

TRIBUNALEN

Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Søndagsavisen mot kommissionen

(Mål T-167/14) ⁽¹⁾

(Statligt stöd — Stödordning till förmån för produktion och innovation på området för tryckta medier — Beslut att inte göra invändningar — Beslut i vilket stödordningen förklaras vara förenlig med den inre marknaden — De berörda parternas processuella rättigheter — Allvarliga svårigheter föreligger inte — Motiveringsskyldighet)

(2016/C 428/14)

Rättegångsspråk: danska

Parter

Sökande: Søndagsavisen A/S (Søborg, Danmark) (ombud: ursprungligen advokaterna M. Honoré och C. Fornø, därefter M. Honoré)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Grønfeldt och B. Stromsky)

Part som har intervenerat till stöd för svaranden: Konungariket Danmark (ombud: C. Thorning, biträdd av advokaten R. Holdgaard)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens beslut C (2013) 7870 final av den 20 november 2013 om den ordning för statligt stöd SA.36366 (2013/N) som anmälts av Konungariket Danmark till förmån för produktion och innovation på området för tryckta medier.

Domslut

- 1) Talan ogillas.
- 2) Søndagsavisen A/S ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.
- 3) Konungariket Danmark ska bära sina rättegångskostnader.

⁽¹⁾ EUT C 223 du 14.7.2014.

Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Perry Ellis International Group mot EUIPO – CG (p)

(Mål T-350/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Ansökan om registrering som EU-varumärke av figurmärke som sannolikt uppfattas som bokstaven "p" — De äldre EU-varumärkena och nationella figurmärkena P PROTECTIVE och P — Relativt registreringshinder — Risk för förväxling — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 428/15)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Perry Ellis International Group Holdings Ltd (Nassau, Bahamas) (ombud: advokaterna O. Günzel, V. Ahmann och C. Tenkhoff)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: D. Stoyanova-Valchanova, M. Fischer och D. Gája)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: CG Verwaltungsgesellschaft mbH (Gevelsberg, Tyskland) (ombud: advokaterna T. Körber och T.-E. Vlah)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av den fjärde överklagandenämnden vid EUIPO den 28 april 2015 (ärende R 2441/2014-4), angående ett invändningsförfarande mellan CG Verwaltungsgesellschaft och Perry Ellis International Group Holdings.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.
- 2) Perry Ellis International Group Holdings Ltd ska ersätta rättegångskostnaderna.

⁽¹⁾ EUT C 270, 17.8.2015.

Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Guccio Gucci mot EUIPO– Guess? IP Holder (återgivning av fyra sammankopplade G:n)

(Mål T-461/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Ogiltighetsförfarande — EU-figurmärke som återger fyra sammankopplade G:n — Det tidigare EU-figurmärket G, det tidigare nationella figurmärket G och det tidigare internationella figurmärket G — Relativt registreringshinder — Avsaknad av känneteckenslikhet — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 428/16)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Guccio Gucci SpA (Florens, Italien) (ombud: advokaterna P. L. Roncaglia, F. Rossi och N. Parrotta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: D. McFarland, barrister)

Saken

Överklagande av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 27 maj 2015 (ärende R 2049/2014-4) om ett invändningsförfarande mellan Guccio Gucci och Guess? IP Holder.

Domslut

- 1) Överklagandet ogillas.

- 2) Guccio Gucci SpA ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive de kostnader som uppkommit för Guess? IP Holder LP vid överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 328, 5.10.2015.

**Tribunalens dom av den 11 oktober 2016 – Guccio Gucci mot EUIPO – Guess? IP Holder
(Återgivning av fyra sammanflätade G:n)**

(Mål T-753/15) ⁽¹⁾

(EU-varumärke — Invändningsförfarande — Internationell registrering som designerar Europeiska unionen — Ansökan om registrering av figurmärke föreställande fyra sammanflätade G:n som EU-varumärke — Äldre EU-figurmärke och äldre internationellt figurmärke G — Relativt registreringshinder — Känneteckenslikhet föreligger inte — Artikel 8.1 b i förordning (EG) nr 207/2009)

(2016/C 428/17)

Rättegångsspråk: engelska

Rättegångsdeltagare

Klagande: Guccio Gucci SpA (Florens, Italien) (ombud: advokaterna P.L. Roncaglia, F. Rossi och N. Parrotta)

Motpart: Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (ombud: S. Bonne)

Motpart vid överklagandenämnden, som intervenerat vid tribunalen: Guess? IP Holder LP (Los Angeles, Kalifornien, Förenta staterna) (ombud: D. McFarland, barrister)

Saken

Överklaganden av det beslut som meddelades av EUIPO:s fjärde överklagandenämnd den 14 oktober 2015 (ärende R 1703/2014-4) om ett invändningsförfarande mellan Guccio Gucci och Guess? IP Holder.

Domslut

1) Överklagandet ogillas.

2) Guccio Gucci SpA ska ersätta rättegångskostnaderna, inklusive kostnaderna för Guess? IP Holder LP inför överklagandenämnden vid Europeiska unionens immaterialrättsmyndighet (EUIPO).

⁽¹⁾ EUT C 78, 29.2.2016.

Tribunalens beslut av den 28 september 2016 – PAN Europe m.fl. mot kommissionen

(Mål T-600/15) ⁽¹⁾

(Talan om ogiltigförklaring — Växtskyddsmedel — Verksamma ämnet sulfoxaflor — Upptagande i bilagan till verkställighetsförordningen (EU) nr 540/2011 — Villkoret direkt berörd ej uppfyllt — Avisning)

(2016/C 428/18)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Pesticide Action Network Europe (PAN Europe) (Bryssel, Belgien), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) (Louvain-la-Neuve, Belgien), Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) (Castel San Pietro Terme, Italien) (ombud: advokaterna B. Kloostra och A. van den Biesen)

Svarande: Europeiska kommissionen (ombud: L. Pignataro-Nolin, G. von Rintelen och P. Ondrůšek)

Saken

Talan enligt artikel 263 FEUF om ogiltigförklaring av kommissionens genomförandeförordning (EU) 2015/1295 av den 27 juli 2015 om godkännande av det verksamma ämnet sulfoxaflor i enlighet med Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1107/2009 om utsläppande av växtskyddsmedel på marknaden, och om ändring av bilagan till kommissionens genomförandeförordning (EU) nr 540/2011 (EUT L 199, 2015, s. 8).

Avgörande

- 1) *Talan avvisas.*
- 2) *Det finns inte längre anledning att pröva interventionsansökningarna från European Crop Protection Association (ECPA), Dow AgroSciences Ltd och Dow AgroSciences Iberica SA.*
- 3) *Pesticide Action Network Europe (PAN Europe), Bee Life European Beekeeping Coordination (Bee Life) och Unione nazionale associazioni apicoltori italiani (Unaapi) ska bära sina rättegångskostnader och ersätta Europeiska kommissionens rättegångskostnader.*
- 4) *PAN Europe, Bee Life, Unaapi, kommissionen, ECPA, Dow AgroSciences och Dow AgroSciences Iberica ska var och en bära sina rättegångskostnader i den mån de hänför sig till interventionsansökningarna.*

(¹) EUT C 59, 15.2.2016.

Talan väckt den 1 september 2016 – IPA mot kommissionen

(Mål T-635/16)

(2016/C 428/19)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: SC IPA SA (Bukarest, Rumänien) (ombud: advokaten L. Vasilescu)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

— ogiltigförklara de debetnotor som utfärdades av kommissionen den 28 juni 2016, varav den ena har referensnummer 3241608864 och avser ett belopp på 63 653,58 euro och den andra har referensnummer 3241608865 och avser ett belopp på 9 690,30 euro.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan anför sökandebolaget följande. Tvistefrågan gäller beräkningen av de indirekta kostnader som har samband med det kontrakt i vilket sökandebolaget är en av förmånstagarna. Några år efter kontraktets slutförande införde kommissionen en felaktig formel för beräkning av de indirekta kostnaderna, det vill säga som inte överensstämde med kontraktsvillkoren och som stred mot allmänt vedertagna principer och tillvägagångssätt inom redovisningshantering.

Sökandebolaget gör gällande att kommissionen grundade sina krav på en revision och godtog samtliga slutsatser från revisorn, utan att notera att den metod för att beräkna de indirekta kostnaderna som revisorn tillämpat strider mot (i) förmånstagarens redovisnings- och förvaltningsprinciper som vilka också enligt kontraktet är de som ska gälla och (ii) allmänt vedertagna principer och tillvägagångssätt inom redovisningshantering.

Sökandebolaget gör vidare gällande att de beräkningsmetoder för de indirekta kontraktskostnaderna som användes av revisorn och som godtogs av kommissionen på ett omotiverat sätt skiljde sig från förmånstagarens redovisningssystem, trots att det följde av kontraktet att samtliga kostnader skulle fastställas enligt de redovisnings- och förvaltningsprinciper och tillvägagångssätt som förmånstagaren brukade tillämpa. Förmånstagarens redovisningssystem var det enda accepterade redovisningssystem för kontraktet, och det saknades anledning att byta ut eller underkänna förmånstagarens redovisningsmetoder i samband med beräkningen av kontraktets indirekta kostnader.

Sökandebolaget gör slutligen gällande att revisorn undervärderade de faktiska indirekta kostnaderna för kontraktet i samband med revisionen och att kommissionen, efter att ha godtagit samtliga slutsatser från revisorn, den 28 juni 2016 utfärdade två debetnotor för att återkräva de skillnader i kostnader som framkommit i revisionen. Den ena av dessa debetnotor har referensnummer 3241608864 och avser ett belopp på 63 653,58 euro. Den andra har referensnummer 3241608865 och avser ett belopp på 9 690,30 euro.

Talan väckt den 19 september 2016 – Malta mot kommissionen

(Mål T-653/16)

(2016/C 428/20)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Republiken Malta (ombud: A. Buhagiar)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens beslut av den 13 juli 2016 som meddelats i enlighet med förordning (EG) nr 1049/2001⁽¹⁾ och som avser en begäran om tillgång till handlingar som registrerats under nummer GESTDEM 2015/5711,
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden fyra grunder.

1. Första grunden: Underlåtelse att följa de förfarandetidsfrister som anges i förordning nr 1049/2001.
2. Andra grunden: Felaktig behandling av en begäran om tillgång till handlingar som en ny ansökan.
3. Tredje grunden: Felaktigt utvidgande av syftet med ansökan om tillgång till handlingar på det bekräftande stadiet av ansökningsförfarandet.
4. Fjärde grunden: Svaranden har omfattats av det omtvistade beslutet om handlingar som ska översändas till tredje man, samtidigt som spridning av nämnda handlingar skulle innebära ett åsidosättande av artikel 113 i förordning nr 1224/2009⁽²⁾.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets förordning (EG) nr 1049/2001 av den 30 maj 2001 om allmänhetens tillgång till Europaparlamentets, rådets och kommissionens handlingar, EGT L 145, 31.5.2001, s. 43.

⁽²⁾ Rådets förordning (EG) nr 1224/2009 av den 20 november 2009 om införande av ett kontrollsystem i gemenskapen för att säkerställa att bestämmelserna i den gemensamma fiskeripolitiken efterlevs, om ändring av förordningarna (EG) nr 847/96, (EG) nr 2371/2002, (EG) nr 811/2004, (EG) nr 768/2005, (EG) nr 2115/2005, (EG) nr 2166/2005, (EG) nr 388/2006, (EG) nr 509/2007, (EG) nr 676/2007, (EG) nr 1098/2007, (EG) nr 1300/2008, (EG) nr 1342/2008 och upphävande av förordningarna (EEG) nr 2847/93, (EG) nr 1627/94 och (EG) nr 1966/2006, EUT L 343, 22.12.2009, s. 1.

Talan väckt den 13 september 2016 – Foshan Lihua Ceramic mot kommissionen**(Mål T-654/16)**

(2016/C 428/21)

Rättegångsspråk: *engelska***Parter***Sökande:* Foshan Lihua Ceramic Co. Ltd (Foshan City, Kina) (ombud: advokaterna B. Spinoit och D. Philippe)*Svarande:* Europeiska kommissionen**Yrkanden**

Sökanden yrkar att tribunalen ska

- ogiltigförklara kommissionens genomförandebeslut C(2016) 2136 slutlig av den 11 juli 2016 om avslag på begäran om partiell interimsöversyn, begränsad till frågan om dumpning, avseende den slutgiltiga antidumpningstullen på import av vissa keramiska plattor med ursprung i Folkrepubliken Kina genom rådets genomförandeförordning (EU) nr 917/2011, och
- förplikta kommissionen att ersätta sökandens rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan åberopar sökanden grunden att kommissionen åsidosatt artikel 17.3 jämförd med artikel 11.3 och 11.5 i rådets förordning (EG) nr 1225/2009 av den 30 november 2009 om skydd mot dumpad import från länder som inte är medlemmar i Europeiska gemenskapen. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ EUT L 343, 2009, s. 51.

Överklagande ingett den 23 september 2016 av Daniele Possanzini av det beslut som personaldomstolen meddelade den 18 juli 2016 i mål F-68/16 – Possanzini mot Frontex**(Mål T-686/16 P)**

(2016/C 428/22)

Rättegångsspråk: *franska***Parter***Klagande:* Daniele Possanzini (Pisa, Italien) (ombud: advokat S. Pappas)*Övrig part i målet:* Europeiska byrån för förvaltningen av det operativa samarbetet vid Europeiska unionens medlemsstaters yttre gränser**Yrkanden**

Klaganden yrkar att tribunalen ska

- upphäva personaldomstolens beslut av den 18 juli 2016 igenom vilken klagandens talan ogillades,
- bifalla klagandens talan i första instans,
- förplikta motparten att ersätta samtliga rättegångskostnader.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sitt överklagande åberopar klaganden två grunder.

1. Första grunden, vilken är uppdelad i två delgrunder, avser åsidosättande av artikel 11.4, 11.5 och 11.6 i det beslut som meddelades av verkställande direktören vid Frontex den 27 augusti 2009 om fastställande av förfarande för utvärdering av personalen (beslut av den 27 augusti 2009), tolkad mot bakgrund av artikel 41.1 och 41.2 i Europeiska unionens stadga om de grundläggande rättigheterna.
 - Grundens första del avser felaktig rättstillämpning från personaldomstolens sida när den inte prövade den grund som åberopats av klaganden och som avsåg den omständigheten att det inte förekommit någon föregående dialog mellan betygsättare och utvärderare.
 - Grundens andra del avser felaktig rättstillämpning, såtillvida att det överklagade beslutet inte innehåll en prövning ex officio från personaldomstolen avseende att det inte förekommit någon föregående dialog mellan betygsättare och utvärderare.
2. Andra grunden: åsidosättande av artikel 2.2 i beslut av den 27 augusti 2009 vilket består i en missuppfattning av skillnaden mellan betygsättare och utvärderare vid Frontex.

Talan väckt den 7 oktober 2016 – Fair deal for expats m.fl. mot kommissionen

(Mål T-713/16)

(2016/C 428/23)

Rättegångsspråk: engelska

Parter

Sökande: Fair deal for expats (Lauzun, Frankrike) och åtta övriga sökande (ombud: R. Croft, L. Nelson, E. Hazzan, solicitors, P. Green, H. Warwick, M. Gregoire, barristers)

Svarande: Europeiska kommissionen

Yrkanden

Sökanden har yrkat att tribunalen ska:

- fastställa att, dels, den instruktion ordföranden för Europeiska kommissionen meddelade kommissionärskollegiets ledamöter om genom elektronisk skrivelse av den 28 juni 2016, och såsom den framgår av ordförande Junckers anförande vid Europaparlamentets plenarsammanträde i Bryssel den 28 juni 2016 (SPEECH/16/2356), som förbjuder kommissionen att föra formella eller informella förhandlingar med Förenade kungarikets regering innan den har inkommit med sin anmälan om utträde ur Europeiska unionen enligt artikel 50 EUF, dels uttalandet från Europeiska kommissionens ordförande om att kommissionärskollegiets ledamöter meddelades ovanstående instruktion i form av "ordförandens order", såsom han uttryckligen uppgav i anförandet vid Europaparlamentets plenarsammanträde i Bryssel den 28 juni 2016 och såsom antecknats i såväl det engelska som det franska pressmeddelandet avseende det anförandet (SPEECH/16/2353), är utan verkan enligt artikel 264.1 FEUF, och
- förplikta kommissionen att ersätta rättegångskostnaderna.

Grunder och huvudargument

Till stöd för sin talan har sökanden anfört fem grunder.

1. Första grunden, avseende att de omtvistade åtgärderna saknar rättslig, eller korrekt rättslig grund.

Sökanden har gjort gällande att:

- det finns ingen rättslig grund för kommissionen för att vägra att inleda förhandlingar med Förenade kungarikets regering och andra parter sedan den icke-bindande folkomröstningen genomförts, i väntan på anmälan enligt artikel 50 EUF,
- grunden för de omtvistade åtgärderna vilar inte på objektiva faktorer, utan det kan rimligen antas att de vilar på upphovsmannens övertygelse,
- de omtvistade åtgärderna antogs på ett sätt som innebar maktmissbruk, eftersom det var missvisande för Europaparlamentet, anställda och tjänstemän vid kommissionen och andra EU-institutioner, medlemsstaternas regeringar och unionsmedborgarna att åtgärderna i anförandet.

2. Den andra grunden, avseende att de omtvistade åtgärderna diskriminerar Förenade kungariket och dess medborgare på grund av nationalitet i strid med artikel 18 EUF.

Sökanden har gjort gällande att:

- innehållet i de omtvistade åtgärderna syftar till att förbjuda kommissionen från att förhandla med representanter för Förenade kungarikets regering,
- Förenade kungariket, dess medborgare, och sökanden i synnerhet, har därigenom försatts i ett särskilt ofördelaktigt läge,
- de omtvistade åtgärderna har dessutom försatt sökanden i ett ofördelaktigt läge med avseende på utövandet av deras grundläggande rättigheter, inklusive fri rörlighet för personer.

3. Den tredje grunden, avseende att de omtvistade åtgärderna strider mot sökandens grundläggande unionsrättsliga rättigheter.

Sökanden har gjort gällande att:

- de omtvistade åtgärderna strider mot sökandens rättigheter enligt artikel 20.1 FEUF, inklusive rätten till fri rörlighet såsom den säkerställs genom bland annat artiklarna 20.2 a, 21.1, 45 och 49 FEUF och medborgarrättsdirektivet 2004/38/EG⁽¹⁾,
- de omtvistade åtgärderna strider mot sökandens rättigheter såsom de säkerställs i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

4. Fjärde grunden, avseende att de omtvistade åtgärderna har antagits i strid med principen om lojalt samarbete enligt artikel 4.3 FEUF.

Sökanden har gjort gällande att de omtvistade åtgärderna uttryckligen förbjuder kommissionen och dess anställda från att agera i enlighet med principen om lojalt samarbete genom att bistå Förenade kungariket och andra EU-institutioner i deras fullgörande av de skyldigheter som följer av fördragen.

5. Femte grunden, avseende att de omtvistade åtgärderna är rättsstridiga såvitt de har antagits i syfte att, helt eller delvis, hindra eller avråda medborgarna i andra medlemsstater från att fritt uttrycka sina åsikter (beträffande EU-medlemskap) såsom den rättigheten säkerställs i artikel 11 i stadgan om de grundläggande rättigheterna.

⁽¹⁾ Europaparlamentets och rådets direktiv 2004/38/EG av den 29 april 2004 om unionsmedborgares och deras familjemedlemmars rätt att fritt röra sig och uppehålla sig inom medlemsstaternas territorier och om ändring av förordning (EEG) nr 1612/68 och om upphävande av direktiven 64/221/EEG, 68/360/EEG, 72/194/EEG, 73/148/EEG, 75/34/EEG, 75/35/EEG, 90/364/EEG, 90/365/EEG och 93/96/EEG (Text av betydelse för EES) (EUT L 158, 2004, s. 77).

ISSN 1977-1061 (elektronisk utgåva)
ISSN 1725-2504 (pappersutgåva)

Europeiska unionens publikationsbyrå
2985 Luxemburg
LUXEMBURG

SV